

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

DIRECTOR:

Dr. DIONISIU BENE
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitărilor și în Românul
necinstit și înstrăinat.”

Aparare sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Reforma care ne trebuie.

de: Preot Ilarion V. Felea.

E în de obște cunoscut și recunoscut că, pentru a scăpa de rău, trebuie să-l cauți la origine și să-l smulgi din rădăcină. Numai privind grădina de burueni și udând la vreme sămănătura cea bună, poate omul aștepta o recoltă bună, frumoasă și îmbelșugată.

Acelaș lucru este și cu sufletul și peste tot cu viața omenească. — Numai un suflet ales și o viață curată, poate să rodească fapte bune. În schimb o inimă răutăcioasă, nici odată nu va fi capabilă de acțiuni mari și nobile.

Orice faptă rea este o bucurie, ale cărei rădăcini sunt în inima omului. Smulge rădăcina cugetului celui rău și vei avea un suflet bun, care te va îndemna spre fapte bune.

Examinând la lumina acestui principiu, aspectul contemporan al vieții noastre publice și particulare, vom constata că suferim tocmai din cauza relelor și a păcatelor, cari pornesc din inimi murdare și din suflete josnice. Numai un om cu inimă de câine își fură sau își vinde neamul și țara. Aci este rădăcina și aci este și originea răului.

Calea de îndreptare o caută mulți, dar o văd în chipuri diferite și de foarte multe ori greșite.

Pentru noi, prin isăși definiția chemării noastre, calea este una: creștinarea, adevărata creștinare. Fără înnoirea vieții nu se poate face reforma moravurilor. Și o viață nu poate fi refăcută decât pe temelii creștine și în sens național. Acest lucru ni-l adevărește până la evidență istoria, dar mai ales trecutul mucenicesc și glorios al neamului nostru.

Străbunii noștri au fost creștini buni și ro-

mâni adevărați. Prin această însușire s'au ridicat deasupra biruitoarelor și ne-au lăsat o țară mărită ca teritoriu, bogată și frumoasă în interior, — locuită de suflete țeșite și întărite în focul suferințelor seculare și a credinței mântuitoare. Avem prin urmare un exemplu de o superioară calitate și valoare.

Calea înaintașilor să fie și calea urmașilor. Altfel nevrednicia ne paște viața, și osânda ne pândeste vecinicia.

Trăim doar vremuri mari și unice în istoria țării noastre. Urmașii noștri mai îndepărtați, vor povesti și se vor cutremura de măreția zilelor noastre, — măreția împrumutată din înfăptuirea idealului și a dorului de unitate națională și teritorială.

Cea mai lașă și mai de plâns atitudine — ținută din partea noastră ar fi neînțelegerea și coborârea dela înălțimea vremurilor, și a răspunderilor, pe cari le avem în față.

Și fiindcă avem atâtea și atâtea motive și dovezi, ca să constatăm — cu profundă durere — că abdicăm prea ușor dela înălțimea vremurilor, în fața ispitelor cămătărești și a curentelor de origine și nuanță internațională — deci jidovească, — glasul conștiinței și al răspunderilor ne cheamă la munca de continuare a legăturilor cu trecutul și de curățire a păcatelor, cari mereu ne mână și în veci ne coboară.

Originea răului este în sufletul omenesc. Acesta trebuie purificat și înalt pe calea tradiționalismului sănătos și creator, adică pe temelii creștine și naționale. Și în acest semn, vom învinge.

Preot Ilarion V. Felea.

Alegerea dlui A.C. Cuza și presa din București.

Afară de ziarele jidovești „Adevărul”, „Dimineața” și suratele lor toată presa românească vestește cu o vie satisfacție alegerea de deputat a d-lui prof. A. C. Cuza. Numai mișcările jidovii și jidoviții se cutremură, strâmbă din nas și parcă simțesc deja sulita în coastă...

Iată ce scriu unele ziare din Capitală: „Universul” după ce își arată bucuria că la Cernăuți n'a reușit să fie ales jidanul Cosor ori Socor dir. „Adevărului” (cum se batjocorește numele de „Adevăr”) continuă:

„Și pentru ca să aibă un efect și mai dureros piciorul pe care alegătorii din Cernăuți l-au trântit în partea cu care directorul „Adevărului” își concepe ideile, alegătorii din Roman și-au făcut plăcerea să trimită în parlament pe d. A. C. Cuza, cel de care „Socorii” dela „Adevărul” se înfioară numai când îl văd în efigie...”

Iar „Cuvântul” ca și celelalte în articol lung între altele zice:...

D. A. C. Cuza a fost ales în parlament. Spiritul și inteligența vi-oare a șefului partidului național-creștin nu pot întârzia de a aduce o notă de vioiciune în debaterile atât de anoste și de frugale ale parlamentului dlui Iuliu Maniu. De altă parte, Liga creștină de sub președinția dlui A. C. Cuza reprezintă, neîndoios, una din laturile caracteristice ale sensibilității contemporane române.

România de după război s'a trezit cu o foarte complexă problemă a minorităților. Străini din patru monarhii deosebite, și-au dat brusc mâna pentru a se revărsa ca un val unitar de rezistență minoritară împotriva spiritului românesc, și drepturilor lui legitime de a se desvolta liber pe pământul patriei lui de totdeauna.

Pe deasupra lor însă, cu oa-

„Poporul ales”

Ca pământul și bucuria cea rea, ce răsare pretutindeni, înaintea și în urma plugului, pentru a suga vlagă pământului și a stânjeni dezvoltarea plantelor folositoare, așa și jidanul a răsărit pretutindeni în ogorul creștinesc, lucrat cu atâta trudă de însuși stăpânul lumii, Mântuitorul Isus.

Acest popor fără Dumnezeu, sau mai bine zis, care are un „Dumnezeu” special, făurit din calcule comerciale și târguiri neomenești, este un factor de desăgare socială și de învrăjbiere a popoarelor creștine. Încă din cele mai vechi timpuri, când poporul evreu pribegea ca barbarii din loc în loc, pustiind pământul pe unde treceau ca lăcustele; nu a avut un Dumnezeu decât ca să-l schimbe cu idoli

meni cari erau, printre unguri și unguri, printre germani și germani, printre slavi și slavi, printre români și români, s'a iscat o problemă minoritară evreiască. Ori din pricina jocului acestui dublu, dacă nu chiar triplu, care îngăduia unuia și aceluiași cetățean să fie și ungur și evreu și rus și german evreu, în organizațiile politice respective, la care se adaugă și un vag patriotism sionist, în cadrul statului românesc și în mijlocul poporului românesc, abia încheiat, lua naștere o forță, dacă nu de-adreptul centrifugă, una și mai periculoasă, în fond, prin caracterul ei dizolvant, careia i s'ar putea spune: pan-evreiască.

Poporul românesc, firește, a privit cu nedumerire fenomenul acesta. Nedumerirea venea dela îngăduiala cu care partidele noastre politice priveau și acceptau până la complicitate faptul acesta. Nu este mai puțin adevărat însă că o reacțiune era, în acest sens, firească. Acolo unde o organizau centre de acțiune națională evreiască, nu vedem de ce nu s'ar fi putut naște și altele de apărare românești.

Starea aceasta de lucruri, firește, a rămas încă în stadiul inițial al sensibilității. Liga Creștină de sub președinția dlui A. C. Cuza reprezintă încercarea de a o încheia într-o ideologie politică. Și este ca o atare, reprezentativă.

În tot cazul, absurd este ca Parlamentul țării să fie lipsit tocmai de cea mai reprezentativă dintre stările sentimentale ale poporului român, atunci când în el orice nuanță națională bulgărească, maghiară, rusească, ucraineană, evreiască, etc., au dreptul să se manifesteze cu o libertate sfidătoare, uneori, cele mai șovine sentimente și pretenții.

Prezența în Parlament a dlui A. C. Cuza repară această penibilă greșală a partidelor noastre politice.

și să-l defăimeze oridecâteori nu le trimetea hrană îndeajuns sau nu învingeau în războaie.

Popor răzbunător și trufaș, s'a nămit pe sine „popor ales” și s'a răzbunat contra Dumnezeului lor, hulindu-l întotdeauna când nu le era pe plac. În cartea V-a a lui Moisi spune la cap. 25 că Dumnezeu urăște pe cel ce are „două feluri de măsuri: mare și mică”, cu alte cuvinte pe cei ce măsoară nedrept. Ce credeți însă că jidanii s'au putut împăca cu aceasta? Au mers până acolo încât au schimbat până și mentalitatea Dumnezeului lor, care acum le poruncește — zice ei — să întrebuițeze orice mijloc pentru distrugerea creștinilor, cari sunt „goimi”.

Acest popor înșelător, veninos și viclean, în realitate nu are alt Dumnezeu decât afacerea murdă.

Di profesor A. C. Cuza în Parlament.

Intrarea dlui A. C. Cuza în Parlament a băgat pe dracul în jidani. Chiar în ziua alegerii, când se re-intoarcea la Iași, dela Roman, unde a fost ales ca deputat, la trecerea prin orașelul, aproape curat jidovesc, Târgul-Frumos le-a eșit jidanii în cale și au atacat și lovit crunt cu cuțite, drugi de fer, etc. pe studenții și alți aderenți de-ai L. A. N. C., cari însoțiseră pe dl prof. A. C. Cuza. Natural nici cei atacați n-au rămas datori.

Dl prof. A. C. Cuza a făcut imediat după sosirea la Iași denunț la parchet asupra celor întâmplate și au și plecat la fața locului să ancheteze cazul dl prefect al județului, al poliției, dl procuror general și comandantul jandarmeriei. Mai mulți jidani au fost arestați și trimiși în lanțuri la Iași, unde deși s'au aflat români jidoviți — să le fie rușine! — să-i apere și deși întreagă presa jidovită și conducătorii neamului lui Iuda urlau și sbierau că jidanii sunt în primejdie, că ei au fost copii buni, dar că mișeli de „goimi” i-au atacat, totuși Tribunalul a confirmat mandatele de arestare a celor deținuți.

De sine se înțelege că dl profesor A. C. Cuza îndată ce a sosit la București, unde i s'a făcut o primire grandioasă, manifestând mii și mii de studenți și buni creștini, și i-a fost validată alegerea, — deși presa jidovească — ungurească scria că i se va nimici mandatul și va fi alegere nouă, deci a mințit — a cerut și în Cameră dela dl Ministru de interne sancțiuni severe contra criminalilor dela Târgul-Frumos.

Este de notat că a intrat în Parlament numai dl președinte suprem al Ligii Apărării Naționale Creștine și deja i-au apucat frigurile și sdropșelile pe vitejii cu perciuni. De altfel cea mai mare parte dintre d. deputați, adică aceia, în a căror vine curge sânge de adevărat român și au suflet de adevărați creștini, a primit cu bucurie și aplauze nesfârșite intrarea dlui A. C. Cuza în Casa Țării.

Lupta d-lui prof. A. C. Cuza în Parlament va fi grea, fiindcă va trebui să lupte pe două fronturi și contra jidanilor și contra jidoviților, vor fi multe dosarele aduse spre judecare înaintea reprezentanților națiunii, ne place însă a crede că toți cei buni și cinstiți vor sprijini acțiunea de purificare morală și națională a apostolului neamului, care este dl profesor A. C. Cuza, președintele suprem al L. A. N. C.

Trăiască!

În trufia lor de „popor ales” conducătorii jidanilor, cari țin în mână tainele și secretele unei conduceri diabolice, au făurit pentru mulțimea jidovească proastă și habotică un Dumnezeu răzbunător, un Dumnezeu, care-i îndeamnă la crimă contra creștinilor, în fine un Dumnezeu crud și pervers, făurit de nebunia cronică a marilor jidovi conducători.

Creștini nu vi-se cutremură firea, nu simțiți prăpastia deschizându-se sub picioarele voastre când auziți atâtea vorbe urâte alăturându-se la cuvântul: „Dumnezeu”? Să știți însă că Dumnezeuul adevărat, Dumnezeuul cel viu, care a făcut toate câte se văd și nu se văd, nu este atins de murdăria „poporului ales”. Ei nu murdăresc decât pe Dumnezeuul lor, care fiind făurit de ei după chipul și asemănarea lor,

O asociație fără conducători.

În numărul 14 din 6 Aprilie c., ziarul „Apărarea Națională” a publicat articolul: „Un cadou de 120.000 Lei” prin care arată felul cum la Sindicatul „Crișul Alb Superior” se risipește banul public, prin buzunarele câtorva „sărbătoriți”, sub nume de: „cadouri”, remunerații, etc. în timp ce bietul nostru român, acasă la el, nu are fericirea să primească cadouri, n sume fantanștice de sute mii Lei. Pentru a întregi articolul, publicat și semnat de d-l Ion Hornarul, voui da opiniei publice ocazia de a cunoaște adevărata realitate și felul cum se administrează banul nostru, pe care îl plătim cu greu, pentru susținerea Sindicatului Crișul Alb Superior.

De mai mulți ani, conducerea acestei asociații, a preocupat pe oamenii de bine. Felul cum se administrează și rezultatele aduse de această asociație sunt încă nemulțumitoare. Anual se încasează sute mii Lei; anual nu se face nimic pentru Criș, doar când se revărsă Crișul și când sunt bani de împărțit „sărbătoritorilor”, conducătorii încep a-și exercita funcțiunea incredințată.

Sunt proprietari de pământ, pe care nu-l au în partea dreaptă a Crișului, și plătesc contribuția la Sindicat. Nu ajunge Sindicatului suma ce se încasează dela cei îndreptățiți? Natural, nu ajunge!

Înainte cu un an s'a majorat contribuția dela 2 la 2.25 Lei de fiecare coroană a venitului net cadastral. Dece s'a majorat când pentru Criș nu s'a făcut nici o lucrare? Cum s'au putut face cheltuieli în plus față de bugetul 1928 cu suma de Lei 312.090. — și s'a votat cadoul de Lei 120.000. — și s'a aprobat ștergerea sumei de Lei 121.937. — depusă la fosta bancă asociată, care a falimentat? În total s'a aprobat peste suma bugetată, suma de 554.027 Lei. Se încasează bani grei, se depun la bănci cari falimentează și pe urmă tot noi să plătim ceea ce ar trebui scos din pielea acelor, cari nu știu ce fac.

Cheltuielile se aprobă cu doi ani în urmă. În adunarea generală din 1. II. 1930, s'a aprobat închiderea exercițiului 1928, dar 1929, când? Nu știm! Poate, când le-o cădea bine la socoteală d-lor conducători.

Mai mult de un an, postul de secretar și contabil este vacant. Leafa cine o ia? D-l inginer care pe lângă leafa d-sale fixă de Lei 10.000. — lunar, mănă pita a lor doi funcționari, luând și leafa de secretar și contabil de Lei 5000. — lunar. Avem tineri cu 4—8 clase de liceu, cari îndură mizerie și nu se pot bucura de o coajă de pâine, din cauza unor nesocotiți, cari uită că există un Dumnezeu, care vede nelegiuirile pe cari le fac, lăsând mizeriei pe tinerii noștri români, ca să îngrășe burta unuia dintre aceia, care numai binele nu ni-l poate dori.

E foarte dureros, că toate acestea se petrec sub ochii acelor dintre românii noștri, cari se cred sprijinitorii ideii naționale, în realitate sunt un paravan în dosul căruia, operează necontrolați exploataorii muncitorului român.

au și dreptul la aceasta. Dar Dumnezeuul popoarelor veghează din înalte sfere divine. Este mare și bun, iertător și drept!..

Toate popoarele civilizate știu că există un Dumnezeu Universal, indiferent de forma sub care îl concep. Există două popoare însă — în plină civilizație (cred ele) — a căror minte bolnavă caută să sechestreze ideea de Dumnezeu individualizându-L. Aceste popoare sunt: jidanii și ungurii. În esență jidanii concep ideea de Dumnezeu foarte asemănătoare de aceea a unui cămătar rău și răzbunător, care împarte creștinilor methanol pentru a-i distruge, iar lor le promite *Impărăția universală*. Ungurii deasemeni nu cred că există alt Dumnezeu decât „Dumnezeul ungurilor” a cărui prezență o veți afla în toate serile aproape la rădăcinile în toate

Să fim mai buni!

Au trecut și Paștile. Zilele de bucurii, de veselie și cântece cu mese îmbelșugate, de nopți prefăcute în ziua, au adus momente de uitare a zilelor, ce mănâncă o pâine cu sudoarea frunței.

În maidanul satului, tineretul s'a legănat în ritmul bătrănesc a horei, îndemnată în margina de proverbialul muzicant, adormit pe cobza-i uriașă. Cu toții am trăit clipe de reculegere de hotărâri și de făuriri de planuri, alături de toate bunătățile pământului, legând prietenie și ștergând din suflet răutăți omenești.

Ingenunchiat-am în fața altarului și'n clipe când preotul citea cuvinte sfinte de evanghelie, ne-am simțit mai ușurați. Învierea lui Hristos, ne-a adus în suflet lumina Divină și gândul de-a fi mai buni. „Cu moartea pe moarte călcând” Hristos ne întărește încă odată credința în viața veșnică și scurtul popas al vieții acesteia.

Credința că cine rabdă până la sfârșit, se va mântui, în fața altarului se cimentează mai sfânt și pleci mai mulțumit de tine însuși.

Și totuși, alături de bucuria că poți fi mai bun cu tot cortegiul de veselii și cântece, se abat peste capul nostru încercări Divine, peste cari trebuie să trecem cu aceleași sentimente, fără nici un murmur, fără nici o răsvrătire.

Pedepse divine, prevestiri sau ispășirea unui păcat, aduc dureri, pentru care nu avem alt scut de apărare decât credința.

Căci pe când în miile de sate, o lume cântă prohodul lui Hristos, într'un sat arde o lume, fără putință de a fi scăpați, în chiar lăcașul Domnului și'n clipa lor de rugă.

Cea mai de seamă lume din Costești arde în fața altarului și se îngroapă odată cu Hristos. Veșnicia răpește din mijlocul nostru, lume ce făurise ca și noi gânduri și planuri și se hotărâse a fi mai bună. Dar în clipa când își spun cuvintele de rugă, recunoștința viilor către morți, coroanele de flori se aprind, ca să ardă apoi cu toții în flăcări, fără putință de a scăpa.

Parcă ar fi și o prevestire a morților, ca să nu zicem așa de greu, răzbumare. Atât timp cât sunt în viață, îi certăm, ne iscodim cu privirile și vorbele și nu ne învrednicim a fi mai buni între noi, dușmânindu-ne cu vorbe și fapte. Au murit. Plângem, ne văităm și ne arătăm durerea în coroane de flori, cu inscripții kilometrice.

Și oricum am interpreta focul dela Costești, e drept că lasă în urmă dureri neînchipuite. Părinți fără copii, copii fără părinți și mame fără sprijin. Planuri sfărâmate și gânduri oprite în loc de veșnicie. Și numai credința „voia Domnului” aduce mângâiere durerilor pricinuite, singura care poate aduce uitarea și speranța în mai bine, în sufletele celor rămași.

Au trecut Paștile și alături de bucuriile lui, a venit peste capul nostru și încercarea divină, focul dela Costești. Durerea lor o avem și noi în sufletele noastre, dar pă-

străm în suflete o presimțire. Să nu fie un semn?

Să arzi fără putință, în lăcașul Domnului, chiar în timpul rugăciunii, e peste putința noastră a comența.

Nu ne rămâne decât să ne întoarcem la faptele noastre. Să ne gândim mai mult la viața aceasta, plină de ispite și răutăți. Să nu cercetăm vecinul nostru ci pe noi. Sufletul păcătos, de care ne învrednicim să-l lăudăm și vom găsi lucruri, de cari ne vom cutremura. Să-l curățim, să ne apropiem de altarul Domnului și să cerem puterea, de-a nu obosi, a curăți fără-delegile.

„Să fim mai buni” iată datoria noastră în urma Paștilor, ce ne-au îmbinat bucuriile cu durerea pricinuită de nenorocirea deia Costești.

Th. Atanasiu.

În atențiunea Serviciului de Poduri și Șosele.

Dealungul Șoselelor naționale sunt înșirate grămezi de piatră, destinate pentru îmbunătățirea șoselelor, ajunsse într-un hal fără de hal. La fel și în comuna noastră Chișineu-Criș, există asemenea piatră, care însă nu știu prin ce împrejurări și aberațiuni ajunge dela destinația sa, prin curțile diferitelor persoane particulare. Așa zilele trecute, spre marea mirare a mai multor locuitori din aceasta comună, se transporta de către persoanele însărcinate cu tocmita șoselelor piatră destinată șoselei în curtea locuitorului O. M.

Credem de necesar intervenția forurilor competente, cum și a organelor administrative locale, pentru înfrângerea acestor mișelii, făptuite atât de organele însărcinate cu îndeplinirea lucrărilor, cât și de particulari, cari pentru interese personale se dedau la astfel de acte, cari pun pe gânduri pe orice bun român, văzând că ziua la amiazi în plin centrul satului se cară materialul destinat intereselor naționale pentru a satisface interesele egoiste ale unui particular.

Menționăm acest fapt, nu atât pentru că Statul ar fi fost păgubit cu nu știu ce sumă, se fură doar în alte părți mult mai mult și ușor, dar ca să arătăm câtă nepăsare există pentru forurile competente, și câtă îndrăzneală au particularii crezând că la noi se pot toate și nu au nici o răspundere pentru actele lor murdare și nenaționale.

I. M.

predicile ținute dela înălțimea amvonelor și în toate discursurile politice. Ei cred că „Dumnezeul ungurilor” le va ajuta iarăși să robească popoare, căci doar poporul maghiar este popor de aristocrați idiferent dacă au calitatea de falsificatori sau contrabandiști și lor le trebuesc robi. Este interesant însă că ei preferă un „büdös valah” în locul oricărui altul. Dar se știe că „büdös valah” a devenit „valah” liber și nu vrea să fie rob niciunui „magyar nemes”.

Streini de interesele popoarelor cu cari conviețuiesc, jidanii nu au alt interes decât distrugerea lor morală și fizică pentru a se înălța la un moment dat — în toată lumea deodată — împărăția jidovească, împărăția Antichristului. Și atunci... când popoarele vor geme,

scrâșnind de durere sub genunchiul „perciunaților”, va fi ultima satisfacție a „poporului ales”...

Schimbările de guverne, revoluțiile, războaiele, crimele politice, etc. etc. toate sunt opera jidanilor. Ei au în mâini toți banii lumii și cine are bani, are și putere. Cine are putere face ce vrea și noi știm ce voese jidanii.

Imensa Rusie geme azi sub teroarea bolșevismului și sângele creștinilor curge în valuri pe câmpiile rusești, de sub împărăția Antichristului jidovesc. Bisericele sunt distruse sau prefăcute în grajduri și cărciumi; preoții uciși oribil, poporul schingiuit fără milă, iar deasupra „Pravoslavniceii Rusii” se înalță sfidător statuia lui Iuda ca simbol al trădării și bolșevismului jidovesc.

(va urma)

Treisprezece porunci

Până când se va întări frontul luptătorilor naționaliști creștini, și până când va veni aceea zi de sărbătoare a desrobirii neamului românesc, comunic Românilor, următoarele porunci formulate de un cunoscut scriitor naționalist creștin:

1. Nu iubiți pe jidani, mai mult decât vă iubesc ei; și ca să vă convingeți de dragostea lor citiți talmudul, cartea lor sfântă care a fost ținută ascunsă, de rușinea și de frica lumii, dar care azi e publicată în toate limbile, și în românește. Jidanii urmează punct cu punct preceptele acestei cărți, care le impune ura, disprețul și jefuirea tuturor creștinilor numiți de ei goimi, adică vite cu cap de om, cari trebuie să muncească pentru fericirea „poporului ales” a lui Iehova.

2. Feriți-Vă de apropierea cu jidanii, deoarece s'au dovedit că sunt cei mai inversunați dușmani ai neamului nostru; feriviți și de cei ce-și schimbă numele, aceștia fiind adevărați spioni ai Cahalului.

3. Nu intrați în prăvăliile Jidanilor, nici lor nu li se permite de talmud să cumpere dela noi. Mărfurile jidanilor sunt de proastă calitate, vechi, putregăite și furate de prin falimente.

4. Nu cumpărați articole de lux dela jidani. Marfa jidanilor este falsificată și adusă prin contrabandă.

5. Nu cumpărați dela jidani cărți religioase, lumânări, icoane sau alte obiecte pentru biserică, pe cari ei le spurcă.

6. Nu intrați în cârciumile jidanilor; băuturile lor sunt falsificate, vătămătoare sănătății; cele splrtoase sunt făcute cu vitriol care arde organismul.

7. Nu vă duceți la medici jidani, căroră Talmudul le zice: Pe cel mai bun creștin ucide-l.

8. Nu dați de lucru jidanilor; aveți destui meseriași români care se sbat în mizerie.

9. Feriți-vă de a intra servitori la jidani. Impărații Constantin, Iustin și Iustinian au oprit jidanii de a lua creștini în serviciu, iar în anul 1751 papa Benott XIV. de asemenea a oprit creștinii a intra servitori la jidani. Serviciul cel mai degradator e slugă la jidani.

10. Nu citiți jurnalele scrise de jidani, care caută să vă îndepărteze dela iubirea de neam și a religiei. Scriitorii lor să scrie pentru jidanii lor, avem noi destui scriitori neaoși Români, buni.

11. Iubiți-vă națiunea și religia, precum și ei iubesc religia lor; iubiți-vă între voi, cum se iubesc ei între ei: „toți pentru unul și unul pentru toți”.

12. Observați și studiați organizațiile lor și modul lor de luptă, ca să știți cum să vă apărați.

13. Organizați-vă în societăți și cooperative însărcinând cu conducerea lor numai oameni capabili, cu răspundere morală și materială. Incurajați cooperativele, obștiile, meseriașii și negustorii români.

D. N.

Rugă!

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

*Acei ce-au sângerat în luptă, sunt oropști Măria Ta.
Îi vezi cerșind la colț de stradă, și'n gurd n'au ce mesteca,
Și-s rupți și zdrențăroși cum alții, în lume cred că n'or mai fi
De dimineată până'n noapte, atâta știu, doar a munci
Și rodul trudei și strădănei, doar Iuda vine ca să-l ia
Iar ei, se sbat în suferință, și apă n'au după ce bea! —*

*Măria Ta, fă-le dreptate, cum numai Tu știi să Le-o faci
Căci au cerut-o'n altă parte, dar nu le-au dat-o, fiind săraci,
Induioșază-Te Mărite, de jalea lor... de plânsul lor,
De lacrimi isvorâte'n gene, că-s lacrimile tuturor
Și dă-le dreptul la viață, iar suferința lor le-o curmă,
Căci la război, au fost în frunte, iar la răsplătă-s cei din urmă!..*

*Mărite, chinul e prea mare, văzând că greul ei îl port,
In vechii luptători d'apururi, să știi că plânge cât'un mort
Uitat pe câmpurile de luptă, fără cruce... fără flori
Mărite, jerfa e frumoasă, pentru moșie ca să mori,
Dar și recunoștința țarei, să fie numai pentru ei,
Nu ca acum, pentru nemernici, vânduți, mișei, și iar mișei!..*

*Acei ce-au sângerat în luptă... sunt cerșetori, Măria Ta
Și'tind mâinile ciuntite, o pâine pentru-a căpăta
Și sunt loviți cu patul armei, udați cu apă și bătuți;
De ce aceasta, când vai, Doamne, ei fost-au surzi și fost-au muți
Și n'au cerut nimic la nimeni, ci doar un drept care-i a lor?!..
Să fii învins de stăpânire, când ieri ai fost învingător
Ce ironie, ce rușine!.. E trist, dar este-adevărat,
În țara asta toți au drepturi, nu însă, cei care-au luptat!..*

*Când s'o porni să sune goarna, în fruntea frunții, vor fi ei,
Stejarul, tot stejar rămâne, din lei se nase, tot pui de lei
Iar cei de azi vor fi la coadă, s'au peste graniți s'or afla;
De ne-ar vedea robiți de dușman, Mărite mult s'or bucura
Cum ieri s'au veselii!.. Doar ciungii, șchiopii, la un loc
Cu cei ce-au sângerat pe fronturi, cu toții, or sări în foc,
Să moară apărând pământul... Măria Ta, ei Te iubesc
Nu ce-i ce strig pe la răspântii, și cari astăzi cârmuesc!..*

V. P. Vrancea.

Desnădejde!

de Vintilă Petrescu-Vrancea

M'am săturat ca să fiu slugă, iar el să fie doar stăpân,
Un șarpe aducător de moarte, să-l încălesc la al meu sân;
M'am săturat d'atâta hulă, de umilire și de chin,
Să-mi plec genunchii cu smerenie, și'n fața Iudei să mă nchin;
M'am săturat d'atâtea lacrimi, și plânsul mamei cobitor,
De muncă până la istovire, dar fără roade, fără spor,
De lanțul rece al sclăviei, ce-l port acuma zi cu zi,
Harapnicul, cu șapte stărcuri, pe spate a mă biciui!..
M'am sărutat de vorbe goale, și de fățarnici și mișei,
Neruşinați cu ceața groasă, de javre și de farisei.
Dreptatea astăzi n'are țară, și dă-o fi o ai cu bani,
Iar toate bunurile noastre, căzute 'n mână de jidani!..

*Și dacă sunt sătul, măi frate, ce pot să zic, ... ce pot să fac?...
Strigarea mea va fi d'asurda... durerea e de om sărac;
Cui să mă plâng, căci stăpânirea, dreptate lor le vor găsi,
Au aur mult, pe cei din frunte, cu aur îi vor răsplăti,
Și eu, și tu, și toți flămânzii, vom cere milă dela ei;
Cu-i să mă plâng în astă țară, când toți sunt lași, și toți mișei?*

*Măi frate, vezi, gura mi-e mută, ș'acuma ochii mai vorbesc,
Cu viața asta fără viață, și chinul meu, vreau să-l sfârșesc,
Și dac 'am sângerat în luptă, și dacă astăzi sunt așa,
Nău vina celor ce-au dat dosul, ci-i vina mea, și vina ta
Căci noi ne-am înfrățit cu moartea, și sângele ni l'am vărsat
Să facem țărișoara mare, puternică în lung și lat
Să apărăm... pe balabusta lui Iție Sloim și Iosef Șor:
La Pralea, me-am lăsat o mână; la Jiu, 'ăsă-am un picior,
Ca astăzi toți vânduții nației să mă stropească cu noroi!..
Faliții sunt stăpânii țării și-atot puternici peste noi!..*

*Nedumerit mă'ntr'una, și nu pricep al vremii rost,
Ce-mi folosește că luptat-am, când astăzi n'am un adăpost;
Mă vezi cerșind din poartă'n poartă, și mila tuturor cerând,
Netrebnicii de ieri au totul, ... iar eu, is pururea flămând!..*

*M'am săturat, d'atâtea rele! D'atâta răs, m'am săturat!..
Să stau cu mâna 'n buzunare, de ce să stau, destul am stat?!..
Din toți jidanii, numai unul, pe cel mai bun, să-l gătuesc
Să isprăvesc cu-a lui viață, ... și cu a mea să isprăvesc.
M'am săturat!... Ce vreți cu mine, și spuneți ce rău am făcut
Cu ochii 'n lacrimi dacă blestem, pe maica care m'a născut?..*

Cronica judiciară.

În ziua de 28 Aprilie a. c., înaintea secției II-a a Tribunalului Arad, a avut loc procesul de insultă și calomnie dintre avocatul Gheorghe Berdan și Dr. Mátyás Erdős judecător din Buteni.

Inculpat în contra acuză pentru insultă și calomnie săvârșită în mai multe rânduri verbal și prin acte scrise, Dr. Mathias Erdős a recunoscut în mare parte acuzațiile ce i s'au adus.

Surprins prin diferite chestiuni ce i s'au pus de Dr. Dante Gherman avocat, în mai multe rânduri a zis că: „nu vrea să facă declarație”.

Apărătorul Dlui Berdan Gheorghe, Dr. Dante Gherman în dovada acuzelor aduse lui Erdős Mátyás a dat cetire Ordinului Ministerului Justiției No. 84313 din 20 Septembrie 1929, care constituie un rechizitoriu distrugător pentru acest acuzat. Iată câteva puncte din acest ordin:

Ați folosit atât Dv. cât și familia Dv. în mod obișnuit trăsura unui avocat.

Ați găzduit în locuința Dv. din localul Judecătoriei pe un membru al familiei Dv. aflat în serviciul unui avocat, care oficiază zilnic la judecătorie, fapt ce a putut da naștere la bânueli.

Din cauza firei Dv. iritabile, aveți uneori atitudini cari pot jigni pe justifiabili și адвоаți. Astfel în cazul dosarului No. 3284—1929, ați spus avocatului Berdan, care arată că în altă cauză de natură mai puțin urgentă ați dat termene mai scurte, că „minte” deși afirmația Dsale s'a dovedit a fi exactă.

În cauza așa zisă a „Optanților din Buteni” ați luat unele dispoziții din care se putea deduce simpatia ce aveți pentru cauza reclamațiilor. În adresa pe lângă care înaintați dosarul cauzei Dlui prim președinte al Tribunalului Arad, spre a se pronunța asupra recuzării Dv, ați făcut un rechizitoriu la adresa avocatului, ceea ce constituie un procedeu neobișnuit din partea unui judecător.

Deoarece aveți dificultăți în înțelegerea și folosirea limbii oficiale, uneori, la desbaterea proceselor este nevoie de intervenția grefierului pentru lămurire.

Ignorați uneori dispozițiuni ale dieritelor legi speciale aplicabile pe tot teritoriul țării.

În procesul silvic No. P. 1803—1928 ați aplicat amendă simplă prin sentința dată în lipsă, deși conform legii, pedeapsa este închisoare, în caz de nepresintare.

În cauza No. P. 2956—1928, pentru insultă inculpatul a fost condamnat la amendă pentru a nu se fi prezentat, deși această penalitate nu este prevăzută pentru nepresintarea inculpatului, etc. etc.

Ministru ad interim Dr. V. Nătescu, m. p. Director General A. Tacu, m. p.

După cum se vede acest ordin vatămă greu de tot onoarea judecătorului Erdős Mathias, și'l așază în adevărata lumină.

Demnă de relevat este partea din depoziția martorului Dr. Grozda Aurel, avocat la Judecătoria Buteni, unde mărturisește că a dus în trăsura sa pe judecătorul Mátyás Erdős la un domn deputat din Bocsig, pe lângă care a intervenit pentru avansarea judecătorului Erdős Mátyás, de oarece nu fusese de mult avansat. Depoziție care s'a făcut sub prestare de jurământ. Procesul mai rezervă noui surprize pentru acuzatul Dr. Mátyás Erdős la desbaterile continuative.

Ziarul Erdélyi Hírlap, povestește pentru cine vrea să'l creadă că Ministerul Justiției a reabilitat în mod strălucit pe judecătorul Erdős.

Noi însă credem că aci se poate vorbi ca de victoriile lui Pyrus, adică: „Încă o reabilitare ca asta și sunt perdit!”

D. G.

INFORMAȚIUNI

Ziua de 10 Mai

care este ziua independenței și a unirii tuturor românilor — dar totuși nu-i permis să dăm uitării nici pe cei rămași afară de granițe — s'a serbat într'un mod foarte solemn și cu o însuflețire fără păreche.

Intreaga populație a orașului des de dimineață, după anunțarea sărbătorii prin cele 21 de lovituri de tun, îmbrăcând haine de sărbătoare era în plină mișcare. Toate edificiile erau frumos pavoazate cu drapelul național.

S'au oficiat servicii religioase în toate bisericile, fiind de față reprezentanții autorităților, cari după sf. slujbă s'au dus înaintea Primăriei, unde era construită o mică tribună pentru oficialități, în care au luat loc P. S. S. Dr. Gr. Comșa, episcopul, dl. general Ioanovici, dl. prefect Dr. I. Marșieu, dl. Dr. Lazar președ. Cons. județean, dl. primar Dr. Luțai și alți reprezentanți ai autorităților civile și fruntași minorităților primind defilarea școalelor, corporațiilor și a mândrei noastre armate, aplaudată frenetic de imensul public, ticsit în piața-mare a orașului.

După defilare a fost recepție la Prefectura județului, unde indeosebi toastul d-lui general Vișoreanu a impresionat adânc pe toți cei de față.

La ora 5 a fost un festival în Palatul Cultural, iar seara o frumoasă retragere cu torțe a trupelor din garnizoană în frunte cu muzica, dând diferite serenăzi.

Intreg orașul, în special Primăria și palatul ceanaș, proprietatea C. F. R. au fost frumos iluminate.

Totul era bucurie și însuflețire, și când muzica militară a intonat splendidul imn regal, zecile de mii de bărbați descoperindu-și capul o acompaniau.

Trăiască Regele

Trăiască Armata

Trăiască toți buni români și creștinii loiali!

Publicăm cu multă plăcere logodna Dsoarei Marioara Cociș din Vața de jos cu dl. Gherasim Faur din Criștior și-i felicităm din toată inima!

Cum se poate?

Așa se întreabă corespondentul nostru, care ne comunică următoarele:

Azi când o mulțime de ceferiști români sunt dați afară din serviciu, iar alții transferați din Depouri sau ateliere la întreținere, pentru a se face nescali economiei, funcționează la Aterlierul din Simeria ca șef de echipă tovarășul Bozso Kálmán, care în 1919 făcea serviciu la depoul de locomotive din Simeria și instiga personalul să nu depună jurământ „valahilor” căci sunt unguri și așa vor rămâne și în viitor, pleacă la Arad, părăsește serviciul cfr. și spre mirarea tuturor în 1927, adică cu opt ani după părăsirea serviciului este reprimat la depoul cfr. Arad, de unde apoi a fost transferat la Atelierul din Simeria, unde face și în prezent serviciu.

Ne doare și pe noi acest lucru și întrebăm și noi „cum se poate”? Și apoi mai rugăm autoritățile cfr. ca să binevoiască a cerceta acest caz și dacă este adevărată afirmațiunea de mai sus a-i face vânt acelui tovarăș Kálmán, ca una, care a fost instigator contra „valahilor” și care a părăsit serviciul cfr., ori cât ar fi — eventual — protejat de șeful său.

Jidanii bolșevici nu s'au putut astâmpăra nici în ziua de 10 Mai, ci au încercat să tulbure serbarea. Astfel în Chișinău-Basarabia într'un moment dat, au început a sbiera ca fiarele sălbatice și au voit să desfășoare un drapel roșu, dar marele public revoltat, s'a năpustit asupra lor, i-au bătut, unul a și murit. La fel au pățit-o purtați de jidani-comuniști și la Bălți unde au avut obraznicia să încerce să defileze sub drapelul jidovesc alb-albastru purtând pe el spurcata lor insignie.

In București au fost prinși niște spărgători, cari au devastat mai multe magazine etc. Și ce credeți cine sunt jupânii bandiți? perciu-nații Șmil Grabois și Eduard Wolf, veniți aici hăpt din Polonia!! La streang cu ei!!

La Oradea a fost prins jidanul Löbl fabricant de spirt, că fabrica spirt din smochine și alte alte fructe orientale. Fabrica i-a fost sechestrată și jupanul dat în judecată. Dar ce să vezi, jidanul a avut nerușinarea să dea el în judecată Ministerul de finanțe fiindcă i-a interzis specula și a pretins despăgubiri pentru-că i-a stat fabrica închisă sub sechestru.

Natural curtea de apel a respins acțiunea în contencios a perciunatului.

Ai! vei!

În Izrael este mare jale. Inchipuiți-vă catastrofa mondială; au pierit patru jidani, patru comercianți jidani, tocmai din Rădăuți. Adece-tele iată cum s'a întâmplat marea, înfloritoare nenorocire. Plecaseră „tus” patru din Rădăuți la Dorohoi și cum birjarul era beat de tuică-otrăvă jidovească pe când să treacă podul peste Prut se răsturnă trăsura în râu cu cai cu tot, cu birjar cu tot și cu jidani cu tot. Și ce să vezi, caii au înnotat, au scos trăsura la mal și ca prin mine, au salvat și pe birjar, care probabil scăldat în apă rece, s'a desmetecit, iar jidanilor li s'a pierdut urma, s'au înecat. Păcat că n'a fost nici un Moise între ei, ca să despartă râul Prut ca odată Marea Roșie; se poate de altfel că în România nici n'ar avea încă așa mare putere. Vorba este că li s'a pierdut urma jupânilor: Zeida Bercovici, Iancu (cum se murdărește numele sfânt alui Iancu!) Matez, Aizic Solomon și Abraham Moscovici. Dne mulțămimu-ți! și cei mulți pe urma lor! Ai! vei!

De altfel oamenii zic că-i arătarea lui Dumnezeu sf. Și o fi! că uite scapă caii, scapă birjarul care deși era beat, dar era creștin și se confundă jidovii, cei cufundați în păcate!

In jud. Arad sunt samsari jidani, cari cuturează comunele și cumpără cu 15-20.000 lei vagonul de grâu, recoltă din anul acesta. Se poate o mai mare nenorocire, durere și totodată și obraznicie ca aceasta?! Acest lucru dovedește că jidanii se folosesc de timpurile grele, prin cari trecem și speculează sărăcia noastră. Să vinzi deja acum avutul tău lui Iuda pe nimic! Dar bine cu ce te vei alege tu biet românaș? Că doară pământul este al băncilor jidovești, intabulat pentru datorie după care nici interesele nu ești în stare să le plătești, recolta t'o ia jidanul pe gratis, ce-ți lipsește ție cumperi dela jidan cu prețuri de te crucești!?

Da în adevăr azi abia t'a mai rămas gura ca să blastemi și ochi ca să plângi, altceva nimic!

Iată unde am ajuns sub conducerea partidelor politice, înfrățite cu străinii și jidanii!

Înrolați-vă toți în L. A. N. C. singurul scut de apărare tuturor Românilor buni și cinstiți și bitor creștini. Hoții la pușcă Streang trădătorilor!

In Spania s'a încercat o nouă lovitură de stat, adică reintronarea dictaturii. Conducătorii mișcării au fost generalul Martínez A. fost ministru de război în guvernul decedatului dictator Primo de Rivera și generalul Barera, fost ministru de interne. Cei 2 generali au fost arestați.

In China se continuă războiul civil. Trupele guvernamentale au avut 7000 de morți în ultimele ciocniri. Dar mai la urma urmei ce-i pentru China moartea chiar alor câteva sute de mii de oameni, căci doară populația ei este aproape 500.000.000, milioane locuitori.

Lista d-lor preoți cari datează ziarului.

(urmare)

Din trecut 83,515.

I. Catone în Tinca dela 1 X. 926 până la 1 VIII. 930 lei 740, *I. Mihutiu* în Cărstău dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 520, *Gh. Indrieș* în Șteia dela 1 VIII. 926 până la 25 IV. 927 lei 130, *An. Roman* în Grohot dela 1 VIII. 926 până la 1 I. 929 lei 480, *I. Comșa* în Ribița dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 770, *I. Șipoș* în Lunca dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 770, *N. Colț* în Tătărești de Criș dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 770, *N. David* în Junc dela 1 VIII. 926 până la 20 V. 928 lei 290, *I. Tamaș* în Prăjești dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 500, *E. Câmpian* în Baia Mare 1 VII. 926 până la 1 VIII. 928 lei 380, *Al. Nica* în Baia-Bihor dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 480, *I. Laza* în Seleuș dela 1 XI. 926 până la 1 VII. 930 lei 480, *Gh. Neagu* în Roșia-Sebiș dela 1 XI. 926 până la 1 VII. 930 lei 730, *St. Rusu* în Nădab dela 1 V. 926 până la 1 VIII. 928 lei 240, *Tr. Ilie* în Izvin dela 15 XI. 926 până la 1 VI. 928 lei 310, *Bujor Poliș* fost în Sântana dela 1 III. 927 până la 1 VII. 930 lei 660, *Gh. Vasilescu* în Sârbești-Gorj dela 15 V. 927 până la 1 VII. 930 lei 650.

Total: 92,415.— lei.

(va urma)

Nici un ac dela jidani!

Au sosit
GHETE și PANTOFI
ieftini.

Pentru dame dela Lei . 360—
Pentru bărbați dela Lei 460—
Copii 110—

Sandale și pantofi de tenis.

Se află la firma:
MARCU BOTA
Prăvălie de ghete, pălării și modă.
Arad, Bul. Reg. Ferdinand 27

Toti preoții, învățătorii și personalul C.F.R. primesc reducere din prețurile de galeatate 50%

Primăria comunei Aldești.

No. 340—930.

Rectificare.

Primăria comunei Aldești rectifică data ținerii licitației publice inserată în acest ziar No. 19 pe ziua de 6 Iunie a. c., întrucât în ziua de 8 Iunie nu se poate ține din cauza sf. sărbători ale Rusali.

Aldești, la 8 M

Camera de Agricultură a Jud. Arad.

Agricultori!

Dacă se ivește în grădină sau la câmp pe holdele Dvoastră un inamic al agriculturii, fie acesta vegetal sau animal, Vă rugăm a ne aviza imediat prezentându-ne totodată și insectele, sau boala ce au atacat plantele, pentruca Camera să poată lua din timp măsurile de apărare.

Direcțiunea Camerei.

Agricultori!

Dacă în comuna Dvoastră se face vre-o cumpărare de grâu nou, Vă rugăm a ne aviza imediat că cu ce preț, cine l-a cumpărat și pentru cine, când îl transportă, câtă arvună Vă imbie și așa mai departe.

Datele aceste ne sunt de lipsă pentruca să putem interveni din timp în interesul Dvoastră.

Direcțiunea Camerei.

Agricultori!

După cum am fost informați unii și alții dintre samsari au umblat prin sate să cumpere grâu din recolta nouă, folosindu-se de fel și fel de apucături pentru apăsarea reducerii prețului.

Că apucăturile acestor oameni fără suflet sunt rauvoitoare și pronosticurile diferite sunt lipsite de orice bază serioasă nimic nu o poate dovedi mai bine decât faptul că în unele locuri cumpără grâul cu Lei 180.— per 100 kgr. în altele cu Lei 250-300 ba chiar și 400 Lei plătesc pe o mașă de grâu din recolta viitoare.

Direcțiunea Camerei

Notariatul cercual: Vârfurile.

No. 555—1930.

Concurs.

Primăriile din Notariatul cercual Vârfurile deschid concurs pentru completarea postului de subnotar și 2 impiegați cercuali.

Retribuțiunile sunt celea ce se vor stabili în bugetele comunelor.

Cereri, ajustate cu actele recerute de Art. 7 din Regulamentul Legii asupra Statutului Funcționarilor publici, se vor înainta Notariatului în termen de 15 zile dela apariția prezentului în Monitorul Județean sau ziare.

Vârfurile, la 6 Maiu 1930.

Notariatul.

Se caută

o bucătăreasă, bună gospodină,

mai în etate, din familie bună.

Administ. Ziarului.

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca